

Information Disclosed in the Notes to the Financial Reporting Compiled by International Standards]. *Statystyka Ukrainy*, no. 2-3 (2020): 127-147.

DOI: 10.31767/su.2-3(89-90)2020.02-03.14

Lubchenko, O. E., and Vasyliuk, M. M. "Orhanizatsiini zasady audytu finansovoi zvitnosti v Ukraini" [Organizational Principles of the Financial Reporting Audit in Ukraine]. *Statystyka Ukrainy*, no. 2 (2019): 92-97.

DOI: 10.31767/su.2(85)2019.02.10

Mykhalkiv, A. A. "Rol audytu v zabezpechenni dostovirnosti finansovoi zvitnosti" [The Role of Audit in Ensuring the Reliability of Financial Statements]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Seriya «Mizhnarodni ekonomichni vidnosyny ta svitove*

hospodarstvo». 2016. http://www.visnyk-econom.uzhnu.ua/archive/6_2_2016ua/26.pdf

"Plany perevirok DRS" [DRS Inspection Plans]. http://www.drs.gov.ua/state_supervision

Panteleiev, V. P. "Osnovni polozhennia provedennia audytiv finansovoi zvitnosti hrupy za vymohamy MSA 600" [The Framework for Audits of the Financial Statements of the Group of Enterprises by ISA 600 Requirements]. *Naukovyi visnyk Natsionalnoi akademii statystyky, obliku ta audytu*, no. 3 (2019): 54-66.

DOI: 10.31767/nasoa.3.2019.05

"Reiestr audytoriv ta subiektiv audytorskoj diialnosti" [Register of Auditors and Auditing Entities]. <https://www.apu.com.ua/2018/10/01/peestr-audytoriv-ta-subiektiv-audytor/>

УДК 336.71

JEL: D74; E42; G33

ЛІКВІДАЦІЯ НЕПЛАТОСПРОМОЖНОГО БАНКУ ЗА УЧАСТЮ ІНВЕСТОРА: ОРГАНІЗАЦІЯ, ПРОЦЕДУРИ, ПЕРЕВАГИ

©2021 ЧЕПІЖКО О. В.

УДК 336.71

JEL: D74; E42; G33

Чепіжко О. В. Ліквідація неплатоспроможного банку за участю інвестора: організація, процедури, переваги

Мета статті полягає в систематизації та виявленні особливостей, переваг і недоліків різних способів виведення неплатоспроможних банків з ринку, а також у вивченні наслідків їх реалізації у вітчизняній практиці. Ліквідація банку з відшкодуванням усіх коштів за вкладами фізичних осіб з боку Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (ФГВФО) є простим і доступним, однак найбільш затратним і неефективним способом. Зазначено, що на цей час Фондом ліквідовано понад 50 банків, зараз продовжується процес ліквідації ще 48 банків. Найбільш перспективними визнано два способи, які реалізуються за участю інвестора через проведення процедури тендера. Це створення перехідного банку з подальшим продажем інвестору та продаж інвестору банку як цілісної одиниці. Реалізація цих способів передбачає пошук інвестора та надходження інвестиційних ресурсів, що завжди є позитивним. Тому в статті детально розглянуто специфіку саме цих відновлювальних, або санаційних, способів виведення неплатоспроможного банку, проаналізовано їх переваги та слабкі сторони. Узагальнено та структуровано організаційні процедури застосування зазначених способів виведення неплатоспроможних банків з ринку. Наголошено, що у процесі виведення неплатоспроможного банку з ринку через продаж фінансове навантаження на ФГВФО знижується. Фонд не відшкодовує кошти вкладників фізичних осіб, оскільки всі зобов'язання за гарантованими вкладом передаються перехідному банку або новому власнику банку в повному обсязі. Обґрунтовано, що ці способи потребують модернізації, оновлення та більш чіткого визначення відповідних організаційних і процедурних складових. Це дозволить підвищити ефективність підходів для подальшого застосування, а головне, – попередження несприятливих наслідків.

Ключові слова: неплатоспроможний банк, ліквідація, вивід з ринку, перехідний банк, інвестиційні ресурси.

DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2021-10-311-317>

Рис.: 4. Бібл.: 17.

Чепіжко Оксана Вікторівна – здобувач наукового ступеня доктора філософії кафедри банківської справи та страхування, Київський національний економічний університет ім. В. Гетьмана (просп. Перемоги, 54/1, Київ, 03057, Україна)

E-mail: okšana_chepizhko@ukr.net

ORCID: <http://orcid.org/0000-0003-1792-2282>

UDC 336.71

JEL: D74; E42; G33

Chepizhko O. V. Liquidation of an Insolvent Bank with the Participation of an Investor: Organization, Procedures, Advantages

The article is aimed at systematizing and identifying the features, advantages and disadvantages of various ways of withdrawing insolvent banks from the market, as well as studying the consequences of their implementation in domestic practice. Liquidation of a bank with reimbursement of all funds on deposits of individuals by the Deposit Guarantee Fund (DGF) is simple and affordable, but the most expensive and inefficient way. It is noted that at present the Fund has liquidated more than 50 banks, now the process of liquidation of 48 more banks is continuing. The most promising are two methods that are implemented with the participation of the investor through the tender procedure. This is the creation of a transitional bank with the subsequent selling to the investor and the selling of the bank as an integral unit to the investor. The implementation of these methods involves the search for an investor and the receipt of investment resources, which always appears positive. Therefore, the article describes in detail the specifics of these restorative, or sanitation, methods of withdrawal of an insolvent bank, analyzes their advantages and weaknesses. Organizational procedures for the application of these methods of withdrawal of insolvent banks from the market are generalized and structured. It was emphasized that in the process of withdrawing an insolvent bank from the market due to the selling, the financial burden on the DGF is decreasing. The Fund does not reimburse the funds of individual depositors, since all obligations under guaranteed deposits are transferred to either the transitional bank or the new owner of the bank in full. It is substantiated that these methods require modernization, updating and a closer definition of the relevant organizational and procedural components. This will increase the efficiency of approaches for further use, and most importantly, for preventing the eventual adverse consequences.

Keywords: insolvent bank, liquidation, withdrawal from the market, transitional bank, investment resources.

Fig.: 4. **Bibl.:** 17.

Chepizhko Oksana V. – Graduate of the degree of Doctor of Philosophy, Department of Banking and Insurance, Kyiv National Economic University named after V. Hetman (54/1 Peremohy Ave., Kyiv, 03057, Ukraine)

E-mail: oksana_chepizhko@ukr.net

ORCID: <http://orcid.org/0000-0003-1792-2282>

Банківські установи в умовах динамічних трансформацій здійснюють власну діяльність під впливом різних фінансових, політичних, соціальних чинників, які суттєво впливають на їхню діяльність. У результаті одні банки вміло та вчасно пристосовуються до екзогенних та ендегенних факторів і продовжують власну діяльність, підтримуючи відповідний рівень прибутковості, а інші – втрачають власну стабільність і переходять з категорії «проблемний» до категорії «неплатоспроможний» банк, що здебільшого призводить до виведення цієї установи з ринку.

Проблемам ідентифікації неплатоспроможних банків та пошуку шляхів виведення таких установ з ринку присвячено праці багатьох науковців. Так, Г. М. Азаренкова, Р. А. Павлов, В. С. Стельмах і А. В. Олійник досліджують поняття «проблемного» та «неплатоспроможного банку», а також розглядають можливі шляхи подолання загрозливих станів [1, с. 19; 2, с. 45; 3, с. 267; 4, с. 159]. О. Є. Еркес пропонує заходи впливу на банки, які демонструють високу вірогідність банкрутства, акцентуючи увагу на пріоритетній ролі власників і менеджерів банківського бізнесу, які виявляються нездатними (або не готовими) оздоровити банк, повернути його роботу в нормальне русло в межах визначеного регулятором часу [5, с.79]. Досить ґрунтовно проблеми ліквідації банків розкриваються в дослідженнях О. І. Барановського, В. В. Коваленко та Л. М. Єріс, які наголошують, що такі чинники, як зростання обсягів безнадійних активів, збиткова діяльність і втрата власного капіталу банку здебільшого призводять до його ліквідації [6, с. 20; 7, с. 303].

Значна увага до проблем ліквідації та виведення з ринку неплатоспроможних банків приділяється Базельським комітетом з питань регулювання та нагляду, і саме ця позиція є пріоритетною для більшості центральних банків країн Європи, у тому числі й України. Так, у рекомендаціях Базельського комітету «Supervisory Guidance on Dealing with Weak Banks» та «Guidelines for identifying and dealing with weak banks», що були опубліковані у 2002 та у 2015 рр., визначено заходи, які мають вживатися щодо банку, ліквідність або платоспроможність якого ослаблена,

а саме: значне поліпшення стану його фінансових ресурсів, корекція стратегічного напрямку діяльності, підвищення потенційних можливостей управління ризиками та/або поліпшення якості управління [8, с. 6; 9, с. 6]. У рекомендаціях наголошено, що органи нагляду особливо ретельно повинні контролювати та перевіряти діяльність банків, адже вони не стають проблемними за один день.

Інституційно-структурні трансформації фінансового сектора стають все динамічнішими та стрімкішими. Оскільки банківський сектор є складовою фінансового сектора, такі трансформаційні зрушення обов'язково транслюються на банківський сектор і навпаки. Саме реструктуризація банківського сектора у 2014–2017 рр. і виведення з ринку близько ста банківських установ призвели до найбільш масштабної трансформації фінансового сектора України. Аналіз переваг і слабких сторін різних способів виведення неплатоспроможних банків з ринку, а також вивчення наслідків їх реалізації дозволяє визначити найбільш ефективні підходи для подальшого застосування, а головне – попередження несприятливих наслідків.

Відповідно до вітчизняного законодавства термін «виведення неплатоспроможного банку з ринку» трактується як заходи, які здійснює Фонд гарантування вкладів фізичних осіб (ФГВФО) стосовно банку, віднесеного до категорії неплатоспроможних, щодо виведення його з ринку одним зі способів, визначених статтею 39 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» [10]. Важливо наголосити, що процес виведення банку з ринку є довготривалим і затратним, тому завданням Фонду є вибір правильного способу виведення банку з ринку з обов'язковим дотриманням принципу найменших витрат для Фонду.

У Законі України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» (стаття 39) визначено такі способи виведення неплатоспроможного банку з ринку:

- 1) ліквідація банку з відшкодуванням з боку Фонду коштів за вкладами фізичних осіб у порядку, встановленому цим Законом;
- 2) ліквідація банку з відчуженням у процесі ліквідації всіх або частини його активів і зобов'язань на користь приймаючого банку;
- 3) відчуження всіх або частини активів і зобов'язань неплатоспроможного банку на користь приймаючого банку з відкликанням банківської ліцензії неплатоспроможного банку та подальшою його ліквідацією;

Виконано в межах плану наукових досліджень кафедри банківської справи та страхування Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана на тему: «Інноваційний розвиток банківської діяльності в інтегрованому фінансовому середовищі» (державний реєстраційний номер 0117U001178).

- 4) створення та продаж інвестору перехідного банку з передачею йому активів і зобов'язань неплатоспроможного банку та подальшою ліквідацією неплатоспроможного банку;
- 5) продаж неплатоспроможного банку інвестору [10].

На цей час ФГВФО повністю ліквідовано понад 50 банків, станом на кінець 2 кварталу 2021 р. продовжувався процес ліквідації 48 банків (рис. 1).

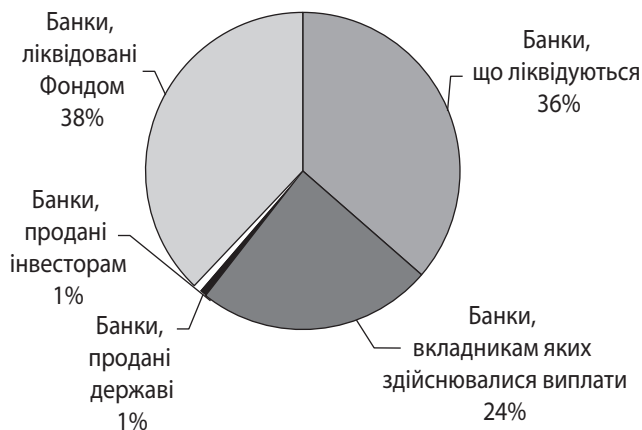

Рис. 1. Банки в управлінні ФГВФО станом на кінець 2 кварталу 2021 р.

Джерело: сформовано на основі [12].

За результатами аналітичного огляду встановлено, що на практиці виведення неплатоспроможних банків з ринку відбувається переважно за допомогою першого, другого та третього способів. Однак більш перспективними слід визнати четвертий і п'ятий способи, оскільки ними передбачається пошук інвестора та надходження інвестиційних ресурсів, що завжди є позитивним. Тому детально розглянемо специфіку саме цих способів виведення неплатоспроможного банку з ринку.

Такий спосіб виведення неплатоспроможного банку з ринку, як створення та продаж інвестору перехідного банку з передачею йому активів і зобов'язань неплатоспроможного банку та подальшою ліквідацією неплатоспроможного банку, реалізується в кілька етапів:

- 1 етап – створення перехідного банку;
- 2 етап – передача активів і зобов'язань неплатоспроможного банку перехідному банку;
- 3 етап – продаж перехідного банку інвестору – переможцю відкритого конкурсу;
- 4 етап – ліквідація неплатоспроможного банку.

Перед тим, як створювати перехідний банк, ФГВФО повинен переконатися, що є інвестори, охочі придбати такий банк. Від потенційних інвесторів вимагається письмове зобов'язання щодо придбання перехідного банку, сплата гарантійного внеску та план заходів приведення діяльності перехідного банку до вимог законодавства. Тільки за наявності потенційних інвесторів ФГВФО розпочинає процес

створення перехідного банку на основі неплатоспроможного, оскільки це тривалий і витратний процес. При цьому Фонд у процесі вибору способу виведення банку з ринку постійно керується принципом найменших витрат для Фонду.

Щоб з'ясувати особливості виведення неплатоспроможного банку з ринку за допомогою створення перехідного банку, розглянемо детально кожен із вищезазначених етапів.

Отже, *перший етап* – це створення перехідного банку. На цьому етапі ФГВФО відповідно до вимог Цивільного та Господарського кодексів України, Законів України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань», «Про акціонерні товариства», «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» та відповідно до Положення «Про порядок створення, реєстрації випуску акцій, видачі банківської ліцензії перехідному банку» створює перехідний банк у формі акціонерного товариства. Потім Фондом призначаються керівники перехідного банку, які розпочинають виконання своїх посадових обов'язків.

Після цього розпочинається *другий етап*, на якому відбувається передача активів і зобов'язань неплатоспроможного банку перехідному банку. Так, у порядку правонаступництва новостворений банк набуває всіх прав за переданими йому активами, включно з правами за договорами забезпечення. Новий банк також набуває обов'язків боржника за вимогами кредиторів (вкладників) за переданими зобов'язаннями без необхідності внесення змін до відповідних договорів. Відмітимо, активи можуть передаватися перехідному банку частково, а зобов'язання неплатоспроможного банку закладами фізичних осіб, гарантовані Фондом, передаються в повному обсязі.

Третій етап – це продаж перехідного банку переможцю відкритого конкурсу. Потенційні інвестори можуть брати участь у відкритому конкурсі продажу перехідного банку лише за умов попереднього по-

годження їхньої кандидатури Національним банком України. Процедура здійснення цього етапу ідентична процедурі відкритого конкурсу, де об'єктом продажу є перехідний банк (акції банку). Після визначення переможців відкритого конкурсу ФГВФО здійснює продаж акцій перехідного банку на підставі договору купівлі-продажу інвестору, а кошти від продажу акцій перехідного банку спрямовуються на поповнення коштів Фонду [11]. Інвестор не пізніше наступного робочого дня після отримання акцій у власність та їх оплати письмово повідомляє про це ФГВФО та після реєстрації права власності інвестором на акції перехідного банку в депозитарній системі ФГВФО приймає керівництво цим банком [11]. Однак ФГВФО продовжує нагляд за таким банком, тому призначається куратор від Фонду, який слідує за процесом приведення діяльності викупленого банку до вимог банківського законодавства.

Як результат, розпочинається *останній етап* – ліквідація банку (рис. 2). Важливо наголосити на тому, що у процесі виведення неплатоспроможного банку з ринку цим способом ФГВФО не відшкодовує кошти вкладників фізичних осіб, оскільки всі зобов'язання за вкладками, гарантовані Фондом, передаються перехідному банку в повному обсязі.

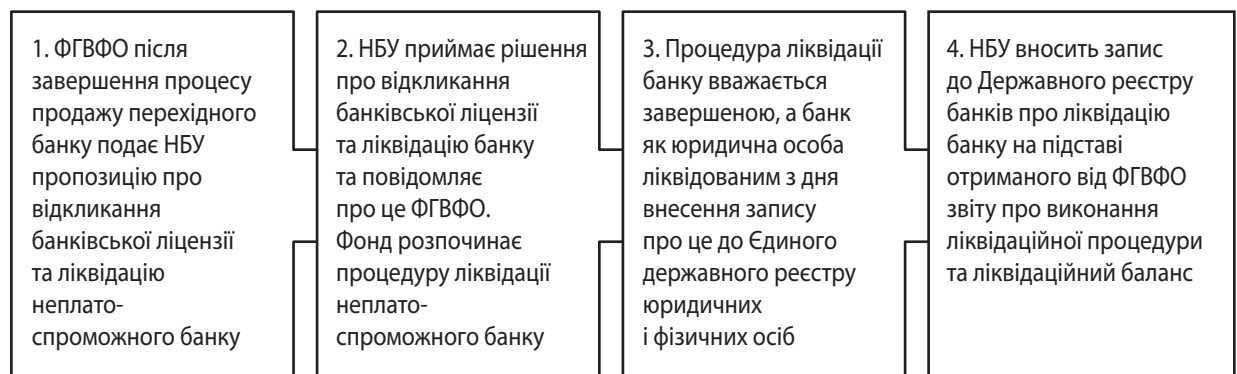

Рис. 2. Процедура ліквідації неплатоспроможного банку після утворення та продажу перехідного банку

Джерело: сформовано на основі [10; 11].

Успішне практичне застосування такого способу виведення банку з ринку, як створення та продаж перехідного банку, відбулось у 2015 р. Так, ФГВФО продав ТОВ «Українська бізнес група» (ТОВ «УБГ») перехідний банк ПАТ «РВС», який був створений на базі неплатоспроможного ПАТ «ОМЕГА БАНК» на виконання плану врегулювання, затвердженого рішенням виконавчої дирекції Фонду 05.05.2015 рр. Ціна продажу перехідного банку склала 31,86 млн грн. Відповідний договір був підписаний 26 серпня 2015 р. Відповідно до конкурсної пропозиції ТОВ «УБГ» і плану врегулювання до створеного Фондом перехідного банку ПАТ «РВС» були передані всі активи неплатоспроможного банку ПАТ «ОМЕГА БАНК» (крім тих, які неможливо передавати згідно

з діючим законодавством) на 229,1 млн грн і майже всі зобов'язання на аналогічну суму. До складу зобов'язань увійшли: заборгованість перед кредиторами першої – сьомої черг і частина субординованого боргу, який відповідно до законодавства віднесено до останньої (восьмої) черги кредиторів. Таким чином, усі клієнти банку, як юридичні, так і фізичні особи, зберегли свої кошти в повному обсязі [13].

Відмітимо, що ФГВФО у процесі виведення з ринку таких неплатоспроможних банків, як АТ «Місто Банк» та АТ АКБ «Аркада» також пропонував потенційним інвесторам застосувати такий спосіб, як створення перехідного банку, однак жоден з потенційних інвесторів вчасно не надав інформацію про конкурсну пропозицію. Така позиція інвесторів пояснюється по-перше, низьким рівнем доцільності викупу перехідних банків для АТ «Місто Банк» та АТ АКБ «Аркада», оскільки якість їх активів і зобов'язань була занадто низькою. По-друге, це може свідчити про незацікавленість інвесторів щодо розглянутого способу виведення банків.

Ще один спосіб виведення неплатоспроможного банку з ринку – його продаж інвестору (рис. 3). У «Положенні про виведення неплатоспроможного

банку з ринку» у першій главі 2 розділу (пункт 1.6) вказано, що цей спосіб виведення неплатоспроможного банку з ринку передбачає перехід права власності на акції неплатоспроможного банку від власників такого банку до переможця відкритого конкурсу [11]. Наголосимо, що цей спосіб також можна використати лише за умов наявності інвесторів, які мають бажання та можливість придбати неплатоспроможний банк і привести його діяльність до вимог законодавства протягом одного місяця з дати купівлі. Вважаємо, що цей спосіб досить привабливий для інвесторів, оскільки інвестори купують банк зі сформованою клієнтською базою та мережевою структурою, що більш вигідно, ніж створювати новий банк і проходити процедуру ліцензування новоствореного банку.

Рис. 3. Процедура продажу неплатоспроможного банку інвестору

Джерело: сформовано на основі [10; 11].

В Україні у 2015 р. було вперше успішно продано неплатоспроможний банк – ПАТ «АСТРА БАНК». 16 липня 2015 р. між уповноваженою особою ФГВФО і AGRO HOLDINGS (UKRAINE) LIMITED, дочірньою компанією інвестиційного фонду під управлінням NCH Capital (США), був підписаний договір про продаж 100% акцій ПАТ «АСТРА БАНК». Сума угоди склала 92,1 млн грн. Новий власник також відшкодував ФГВФО витрати на здійснення тимчасової адміністрації в банку. Метою придбання банку було надання фінансування українським товаровиробникам. Підсумком угоди стали зобов'язання нового інвестора привести діяльність ПАТ «АСТРА БАНК» у відповідність до вимог законодавства України, а також відновити платоспроможність банку в 30-денний період шляхом рекапіталізації в обсязі 127 млн грн [14]. Відмітимо, що все це було виконано, і зараз банк успішно працює під назвою ПАТ «Агропросперис Банк».

ВИСНОВКИ

Розгляд і деталізація тих способів виведення неплатоспроможних банків з ринку, які пов'язані з інвестуванням коштів у банк з метою відновлення його діяльності, аналіз особливостей процедур їх реалізації ФГВФО дозволяє зробити певні узагальнення та висновки.

1. Процедура здійснення способів ліквідації та виведення банків з ринку достатньо висвітлена в законодавстві, однак не до кінця зрозумілим залишається методика вибору того чи іншого способу з боку ФГВФО та розробка плану врегулювання, що, як ми вважаємо, і призводить до подачі судових позовів власниками неплатоспроможних банків щодо неправомірних дій і рішень з боку Фонду, адже лише у 2018 р. загальна кількість судових проваджень по системі (неплатоспроможні банки та Фонд) складала понад 60 тис. справ [15, с. 55]. Поряд із тим, неузгодженість

у законодавстві критеріїв, за якими банк відносять до категорії неплатоспроможних, створює також передумови для суб'єктивного прийняття рішень, які прийняті як НБУ, так і ФГВФО. Підтвердженням цього є 59 судових справ між банками та НБУ, які у Верховному суді оскаржують рішення НБУ про неправомірну ліквідацію того чи іншого банку (рис. 4).

Рис. 4. Судові справи НБУ з банками

Джерело: сформовано на основі [16].

Так, Верховний суд України 13 судових рішень прийняв не на користь НБУ, а задовольнив позови банків. У 2020 р. НБУ оскаржував у Верховному суді рішення стосовно 9 банків: ПАТ «УКРІНБАНК», ПАТ «КБ ХРЕЩАТИК», АТ «БАНК ВЕЛЕС», ПАТ «КБ «Преміум», ПАТ «БАНК «КИЇВСЬКА РУСЬ», АКБ «НОВИЙ», ПАТ «КСГ БАНК» та ПАТ «АСТРА БАНК». Також 23 рішення (або 38% від загальної кількості рішень) ще перебувають на розгляді в судах першої та апеляційної інстанції.

2. З п'яти запропонованих у законодавстві способів виведення неплатоспроможного банку з ринку чотири можна визначити як ліквідаційні, хоча повну ліквідацію передбачає лише перший спосіб, а інші – виділення та передачу частини активів неплатоспроможного банку іншому банку. І лише п'ятий спосіб передбачає продаж банку інвестору, тому його можна охарактеризувати як відновлювальний, або санаційний, спосіб виведення неплатоспроможного банку з ринку [17].

3. Той факт, що у вітчизняній практиці основна частина банків була ліквідована першим способом (ліквідація банку з відшкодуванням з боку Фонду коштів за вкладями фізичних осіб), вказує на його простоту та доступність, однак він є найбільш затратним та неефективним. Тому вважаємо, що всі інші способи потребують модернізації, оновлення та більш чіткого визначення відповідних організаційних і процедурних складових, насамперед через наближення вітчизняного банківського законодавства до практики гарантування вкладів і вимог Європейського Союзу, зокрема до Директиви 2014/59/ЄС.

4. НБУ у співпраці із ФГВФО мають удосконалити механізми з попередження неплатоспромож-

ності банківських установ через їх фінансове оздоровлення (санації) та імплементувати міжнародний досвід порядку вжиття національними контролюючими органами своєчасних заходів для попередження неплатоспроможності банків. Це особливо важливо, оскільки масове виведення банківських установ з ринку з метою їх ліквідації не є гарантією стабільності банківської системи, а скоріше підриває довіру населення до банківських установ і погіршує інвестиційний клімат у державі. ■

ЛІТЕРАТУРА

1. Азаренкова Г., Головка О. Новий підхід до визначення оцінки фінансової стабільності розвитку банку. *Вісник Національного банку України*. 2009. № 9. С. 18–21.
2. Павлов Р. А. Рання діагностика банкрутства банків : дис. ... канд. екон. наук : 08.00.08. Дніпропетровськ, 2008. 237 с.
3. Стельмах В. С., Єпіфанов А. О., Сало І. В., Єпіфанова М. А. Контроль: інспектування, аудит, банківський нагляд : монографія. Суми : ВТД «Університетська книга», 2006. 432 с.
4. Олійник А. В. Проблемні банки та методи їх врегулювання в механізмі протидії банкрутству. *Вісник ОНУ імені І. І. Мечнікова. Серія «Економіка»*. 2013. Т. 18. Вип. 3/2. С. 159–163.
5. Еркес О. Є. Критерії визначення проблемного банку. *Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України*. 2011. Вип. 31. С. 71–79. URL: https://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream-download/123456789/56559/5/Erkes_banks_rating2.pdf
6. Барановський О. І. Проблемні банки: виявлення та лікування. *Вісник Національного банку України*. 2009. № 11. С. 18–31. URL: http://repository.ubs.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/1024/baranovsky_toxic_banks.pdf?sequence=1&isAllowed=y
7. Коваленко В. В., Єріс Л. М. Система управління проблемними банками. *Вісник соціально-економічних досліджень*. 2012. Вип. 1. С. 302–307. URL: http://vsed.oneu.edu.ua/files/full/1_44_2012/302-307.pdf
8. Руководство для органов банковского надзора по работе со слабыми банками (Базельский комитет по банковскому надзору. Отчет Группы по работе со слабыми банками. Базель, Швейцария, март 2002 г.). URL: http://www.orioncom.ru/demo_bkb/npsndoc2/03-baz.htm
9. Basel Committee on Banking Supervision. Guidelines for Identifying and Dealing with Weak Banks. July 2015. URL: https://www.research.unicredit.eu/Docs-Key/credit_docs_2015_148938.ashx?EXT=pdf&KEY=n03ZZLYZf5173ixHdbTjmuqrLP_eV9UOZ6s9crMINCl=
10. Закон України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» від 23.02.2012 р. № 4452-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4452-17#Text>
11. Положення про виведення неплатоспроможного банку з ринку : затв. рішенням виконавчої дирекції Фонду гарантування вкладів фізичних осіб від 05.07.2012 р. № 2. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1581-12#Text>

12. Банки в управлінні Фонду // Офіційний сайт ФГВФО. URL: <https://www.fg.gov.ua/banki-v-upravlinni-fondu>
13. ФГВФО продав перехідний банк ПАТ «РВС» за 31,86 млн грн // Офіційний сайт ФГВФО. URL: <https://www.fg.gov.ua/articles/2890-fgvfo-prodav-perekhidnyi-bank-pat-rvs-za-3186-mln-grn.html>
14. АЕQUO консультує NCH CAPITAL (США) щодо першої в Україні купівлі неплатоспроможного банку у ФГВФО інвестором // Юридична газета online. 22.07.2015. URL: <https://jur-gazeta.com/golovna/aequo-konsultue-nch-capital-ssha-shchodo-pershoyi-v-ukrayini-kupivli-neplatospromozhnogo-banku-u-fgv.html>
15. Річний звіт Фонду гарантування вкладів фізичних осіб за 2018 рік. URL: <https://www.fg.gov.ua/storage/files/richnij-zvit-fgvfo-2018.pdf>
16. Верховний Суд скасував рішення судів попередніх інстанцій щодо неправомірності ліквідації банку «Союз» // Національний банк України. 17.01.2020 р. URL: <https://bank.gov.ua/news/all/verhovniy-sud-skasuvav-rishennya-sudiv-poperednih-instantsiy-schodo-nepravomirnosti-likvidatsiyi-banku-soyuz-7766>
17. Тараненко В. М. Проблематика виведення банків з ринку та визнання їх неплатоспроможними в Україні. URL: <http://pli.nlu.edu.ua/wp-content/uploads/2017/04/TAPANENKO.pdf>

REFERENCES

- “AEQUO konsultuie NCH CAPITAL (SSHA) shchodo pershoi v Ukraini kupivli neplatospromozhnogo banku u FHVFO investorom” [AEQUO Is Advising NCH CAPITAL (USA) on Ukraine's First Purchase of an Insolvent Bank from the DGF by an Investor]. Yurydychna hazeta online. July 22, 2015. <https://jur-gazeta.com/golovna/aequo-konsultue-nch-capital-ssha-shchodo-pershoyi-v-ukrayini-kupivli-neplatospromozhnogo-banku-u-fgv.html>
- Azarenkova, H., and Holovko, O. “Novyi pidkhid do vyznachennia otsinky finansovoi stabilnosti rozvytku banku” [A New Approach to Determining the Assessment of Financial Stability of the Bank]. *Visnyk Natsionalnoho banku Ukrainy*, no. 9 (2009): 18-21.
- “Banky v upravlinni Fondu” [Banks Managed by the Fund]. Ofitsiyni sait FHVFO. <https://www.fg.gov.ua/banki-v-upravlinni-fondu>
- “Basel Committee on Banking Supervision. Guidelines for Identifying and Dealing with Weak Banks”. July 2015. https://www.research.unicredit.eu/DocsKey/credit_docs_2015_148938.ashx?EXT=pdf&KEY=n03ZZLYZf5l73lxHdbTjmuqrLP_eV9UOZ6s9crMINcl=
- Baranovskiy, O. I. “Problemni banky: vyjavlennia ta likuvannia” [Problem Banks: Detection and Treatment]. *Visnyk Natsionalnoho banku Ukrainy*, no. 11 (2009): 18-31. http://repository.ubs.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/1024/baranovsky_toxic_banks.pdf?sequence=1&isAllowed=y

- Erkes, O. Ye. “Kryterii vyznachennia problemnoho banku” [Criteria for Determining the Problem Bank]. *Problemy i perspektyvy rozvytku bankivskoi systemy Ukrainy*, iss. 31 (2011): 71-79. https://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/download/123456789/56559/5/Erkes_banks_rating2.pdf
- “FHVFO prodav perekhidnyi bank PAT «RVS» za 31,86 mln hrn” [The DGF Sold the Transitional Bank of PJSC RVS for UAH 31.86 Million]. Ofitsiyni sait FHVFO. <https://www.fg.gov.ua/articles/2890-fgvfo-prodav-perekhidniy-bank-pat-rvs-za-3186-mln-grn.html>
- Kovalenko, V. V., and Yeris, L. M. “Systema upravlinnia problemnyimi bankamy” [Problem Banks Management System]. *Visnyk sotsialno-ekonomichnykh doslidzhen*, iss. 1 (2012): 302-307. http://vsed.oneu.edu.ua/files/full/1_44_2012/302-307.pdf
- [Legal Act of Ukraine] (2012). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4452-17#Text>
- [Legal Act of Ukraine] (2012). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1581-12#Text>
- Oliinyk, A. V. “Problemni banky ta metody yikh vrehulivannia v mekhanizmi protydii bankrutstvu” [Problem Banks and Methods to Settlement in the Mechanism of Anti-Bankruptcy]. *Visnyk ONU imeni I. I. Mechnikova. Seriya «Ekonomika»*, vol. 18, no. 3/2 (2013): 159-163.
- Pavlov, R. A. “Rannia diahnozyka bankrutstva bankiv” [Early Diagnosis of Bank Bankruptcy]: *dys. ... kand. ekon. nauk : 08.00.08*, 2008.
- “Richnyi zvit Fondu harantuvannia vkladiv fizychnykh osob za 2018 rik” [Annual Report of the Deposit Guarantee Fund for Individuals for 2018]. <https://www.fg.gov.ua/storage/files/richnij-zvit-fgvfo-2018.pdf>
- “Rukovodstvo dlya organov bankovskogo nadzora po rabote so slabymi bankami” [Guidelines for Banking Supervisors on Dealing with Weak Banks]. Bazelskiy komitet po bankovskomu nadzoru. Otchet Gruppy po rabote so slabymi bankami. Basel, Switzerland, March 2002. http://www.orioncom.ru/demo_bkb/npsndoc2/03-baz.htm
- Stelmakh, V. S. et al. *Kontrol: inspektuvannia, audyt, bankivskiy nahliad* [Control: Inspection, Audit, Banking Supervision]. Sumy: VTD «Universytetska knyha», 2006.
- Taranenko, V. M. “Problematyka vyvedennia bankiv z rynku ta vyznannia yikh neplatospromozhnyimi v Ukraini” [Problems of Withdrawal of Banks from the Market and Recognition of Their Insolvency in Ukraine]. <http://pli.nlu.edu.ua/wp-content/uploads/2017/04/TAPANENKO.pdf>
- “Verkhovnyi Sud skasuvav rishennia sudiv poperednikh instantsii shchodo nepravomirnosti likvidatsii banku «Soiuz»” [The Supreme Court Overturned the Decisions of the Courts of Previous Instances Regarding the Illegality of the Liquidation of Soyuz Bank]. Natsionalnyi bank Ukrainy. January 17, 2020. <https://bank.gov.ua/news/all/verhovniy-sud-skasuvav-rishennya-sudiv-poperednih-instantsiy-schodo-nepravomirnosti-likvidatsiyi-banku-soyuz-7766>